

Op te bergen
in de band van
4 oktober 2000

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de secretaris van de commissie
mede te delen.*

Verslag

van de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn

gehouden op 13 september 2000

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Verslag van de vergadering van 7 juni 2000	2
Ingekomen stukken	2
IPO-aangelegenheden	2
Rondvraag	2
Jaarstukken 1999	3
Actieprogramma cultuurbereik 2001-2004	8
Subsidiëring projecten in kader van activiteiten zorg en algemeen welzijnsbeleid	21
Sluiting	22

STATENCOMMISSIE CULTUUR EN WELZIJN

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn, gehouden op 13 september 2000 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

J.R. Dijkstra (PvdA, voorzitter)
mevrouw W.H.H. Ceelen (PvdA)
mevrouw M. van Dijk (D66)
mevrouw W.F.C. Dirks (GroenLinks)
mevrouw M. Duran (D66)
J.J. van Heukelum (VVD)
W. Hoekstra (OPD)
J. Kaspers (VVD)
mevrouw H. Kempe-Foekens (GPV/RPF)
mevrouw M. Looman-Struijs (PvdA)
K. Niemeijer (Ouderenpartij)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
J. Prinsen (PvdA)
mevrouw J. Schipper (VVD)
S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)
mevrouw M.Ch.A. Smilde (CDA)
mevrouw G.H. Smith-Bults (GroenLinks)
A. Wendt (GPV/RPF)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)
H. Zomer (CDA)

Voorts aanwezig:

mevrouw M.W. Brink-Massier (PvdA, gedeputeerde)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor (CDA, gedeputeerde)
G.J.H. Baltink (secretaris)
G. Bosschers
S.J. de Jonge

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering en heet de aanwezigen van harte welkom.

2. Mededelingen

Mevrouw BRINK deelt mee dat er zeer regelmatig overleg plaatsvindt tussen de provincies Drenthe, Groningen, Fryslân en de steden Leeuwarden en Groningen over het cultuurconvenant. Deze provincies en steden zijn regelmatig opgetrokken naar Den Haag en op 25 of 26 september 2000 zullen deze provincies en steden in Den Haag een persconferentie geven over het resultaat van hun overleg met het Rijk over het cultuurconvenant. Het is niet mogelijk om die persconferentie eerder te geven omdat Prinsjesdag eerst achter de rug dient te zijn. De persconferentie zal voor de kamerbehandeling plaatsvinden, maar spreekster wil toch ook de staten daarvoor al op de hoogte stellen van het resultaat van het overleg.

De heer ZOMER vraagt of de commissieleden de informatie die tijdens de persconferentie aan de orde komt, ook door middel van een brief zullen ontvangen.

Mevrouw BRINK antwoordt dat de commissieleden tegelijkertijd ook een brief zullen ontvangen waarin de provincies en de steden zullen aankondigen wat er tijdens de persconferentie gezegd gaat worden.

3. Verslag van de vergadering van 7 juni 2000

Het verslag wordt conform ontwerp goedgekeurd en vastgesteld.

4. Ingekomen stukken

De VOORZITTER merkt op dat er geen ingekomen stukken zijn.

Mevrouw SMILDE merkt op dat de evaluatie van het Drents Museum niet op de lijst van ingekomen stukken staat. Zij vraagt of dit punt voor een volgende vergadering kan worden geagendeerd.

De VOORZITTER zegt toe dat deze evaluatie zal worden geagendeerd voor de volgende vergadering.

5. IPO-aangelegenheden

Mevrouw CEELLEN merkt op dat ieder commissielid de uitnodiging voor de IPO-dagen in

Zwolle heeft gehad. Het valt haar op dat er opnieuw helemaal niets met betrekking tot cultuur op het programma staat. Zij vraagt de gedeputeerden of de cultuur nu eens geagendeerd kan worden op de agenda van de IPO-dagen of de andere IPO-bijeenkomsten. Het valt haar tegen dat er zo weinig met cultuur wordt gedaan.

Mevrouw BRINK antwoordt dat in de workshops op de jaarvergadering van het IPO het onderwerp cultuur niet aan de orde komt. Zij heeft nagekeken of dat het afgelopen jaar ook het geval was, maar zij zal de opmerking van mevrouw Ceelen meenemen naar de IPO-dagen in Zwolle.

6. Rondvraag

Mevrouw SCHIPPER herinnert zich dat in december 1999 de Culturele Prijs van Drenthe is uitgereikt en dat er toen is gezegd dat dit in het vervolg op een andere manier georganiseerd zou worden en dat daar tevens op een andere wijze financiële middelen voor vrij zouden worden gemaakt. Nu vindt zij dit punt nergens terug en vraagt hoe dat mogelijk is.

Mevrouw BRINK antwoordt dat er een voorstel in de commissievergadering van oktober of november zal worden gedaan om te gaan werken met een andere systematiek voor de verkiezing en uitreiking van de Culturele Prijs van Drenthe.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat het plannen van een werkbezoek voor kleine fracties erg problematisch is, aangezien door leden van die fracties meerdere commissievergaderingen dienen te worden bezocht. Zo zal spreker vanmiddag een werkbezoek aan "De Duinstee" in Eelde bijwonen, terwijl er op hetzelfde moment ook een vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie (BFE) plaatsvindt, waar hij dan niet bij kan zijn. Hij vraagt of dergelijke werkbezoeken in het vervolg op een ander moment kunnen worden gepland.

De VOORZITTER neemt aan dat het punt dat de heer Van der Schoot aanroert ook in het Seniorenconvent aan de orde is gesteld*. Dat neemt niet weg dat er zoveel mogelijk rekening gehouden wordt met de wensen van de verschillende fracties.

* In dit verband zij gewezen op de brief van de secretaris van de commissie van 23 maart 2000 inzake planning werkbezoeken (zie bijlage).

De heer ZOMER sluit zich aan bij de heer Van der Schoot. Deze week vindt een aantal commissievergaderingen plaats en indien in diezelfde week diverse werkbezoeken dienen te worden afgelegd, komt spreker in de problemen voor wat betreft zijn dagelijks beroepsmatig uit te voeren werkzaamheden.

De VOORZITTER merkt op het juist prettig te vinden dat vergaderingen op één dag en in één week plaatsvinden. Dan kan hij namelijk de week daarop hele andere dingen doen. Bovendien hangt een en ander ook samen met de problematiek van het tegelijkertijd gemeenteraads- en statenlid zijn, wat echter een discussie is die op een heel ander niveau dient te worden gevoerd.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN betreurt het ook dat zij deze middag niet mee kan naar "De Duinstee" aangezien zij in de Statencommissie BFE zit. Zij was in de veronderstelling dat het werkbezoek aan "De Duinstee" op 14 september plaats zou vinden, maar dat is nu op 13 september. Op die datum kan zij echter niet mee. Op 16 juli 2000 heeft haar fractie schriftelijk vragen ingediend over de wachtlijsten, maar tot op heden heeft zij nog geen antwoord op de destijds gestelde vragen.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat dat antwoord binnenkort openbaar zal worden gemaakt.

Mevrouw SMITH merkt op dat het niet erg goed gaat met Drentse Toal. Op 28 augustus jl. is er bestuurlijk overleg geweest en zij vraagt of de gedeputeerde daar iets over kan vertellen.

Mevrouw BRINK antwoordt dat een medewerker van Drentse Toal ziek is en dat deze persoon maar voor drie dagen in de week zal terugkeren. Spreekster heeft daarom met Drentse Toal afgesproken om de prioriteiten iets anders te leggen. Zij heeft gevraagd aan Drentse Toal om het wetenschappelijk onderzoek even te laten rusten en wel de educatie op te pakken. De Toaltelefoon dient haar inziens gewoon doorgang

te vinden. Voor het overige is de provincie met Drentse Toal in gesprek en de problemen die tijdens die gesprekken aan de orde komen, kunnen niet vandaag of morgen worden opgelost. Het probleem is ook dat de medewerker die bij Drentse Toal is aangenomen, inmiddels al weer weggegaan is. Op dat moment liep er van alles mis en kwam Drentse Toal aan bepaalde zaken niet eens meer toe.

De heer PRINSEN is een tijd geleden in extase geraakt omdat het Dynamo Open Air-festival naar Assen zou komen, maar dat ging helaas niet door. Nu heeft hij gelezen dat het Lowlands-festival niet langer kan plaatsvinden op de locatie waar dit festival dit jaar nog werd gehouden en dat de festivalorganisatie het oog heeft laten vallen op het TT-terrein bij Assen. Hoe zijn de onderhandelingen daarover verlopen?

Mevrouw BRINK antwoordt dat de heer Dijks naar Lowlands is geweest met het TT-bestuur, de omwonenden van het TT-terrein en degene die daar de camping beheert en dat hij daar heeft gekeken hoe hoog het geluidsvolume was en of het Lowlands-festival iets zou zijn voor het TT-terrein in Assen. Lowlands kan nog een jaar in de polder plaatsvinden en daarna dient het festival te verkassen. Of Lowlands naar Assen kan komen hangt af van de geluidsaspecten en of dit past binnen de MER-rapportages. Indien dit het geval is zal overleg van de provincie met MOJO-concerts plaatsvinden. De MER-rapportage zal aan het einde van dit jaar worden gedaan. Lowlands kan dus niet al volgend jaar in Assen worden gehouden. Indien Lowlands naar Assen komt, zal dat op zijn vroegst in het jaar 2002 zijn.

7. Statenstuk 790, Jaarstukken 1999

Mevrouw CEELLEN merkt op dat de jaarstukken er goed uitzien, maar dat er toch zaken in staan waar zij nog aandacht voor wil vragen. Het is logisch dat taken in het kader van de herstructurering momenteel blijven liggen, want voor bijvoorbeeld het minderhedenbeleid dient nog een aantal zaken op de rails gezet te worden.

Zij zal dit dus blijven volgen. Wat eruit sprong is de f 1,8 miljoen voor RTV-Drenthe en zij vraagt zich af hoe de stand van zaken nu is na het zomerreces. Op pagina 58 van "Besturen in balans" staat dat scholieren in staat moeten worden gesteld naar culturele voorzieningen gaan. Hoe staat het daarmee, aangezien dit ook een doel voor de lange termijn is?

Op pagina 57 staat dat het Centrum voor Beeldende Kunst (CBK) op een goede manier samenwerkt met het Drents Museum. Zij vraagt hoe dit nu gaat. Vorig jaar is er een commissie ingesteld en zij vraagt zich af of er al wat nadere ontwikkelingen zijn.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat door de evaluatie en herijking van het welzijnsbeleid de neiging bestaat om eerder vooruit dan achteruit te kijken. Het is zo dat er weer onvoldoende belangstelling is voor het krediet Kadertraining vrijwilligers en het krediet Vrouwenemancipatie. Een paar jaar geleden zijn de voorwaarden voor die kredieten al bijgesteld om ze beter toegankelijk te maken voor de Drentse burgers. Dat heeft kennelijk niet veel uitgehaald en daar dient dus beter naar te worden gekeken. Toen in "Besturen in balans" het begrip cultureel ondernemerschap werd aangehaald, gaf spreker daar een heel andere inhoud aan dan de manier waarop dat begrip nu wordt gebruikt in relatie tot het Drents Museum. Zij vindt dat hier oneigenlijk gebruik wordt gemaakt van het begrip cultureel ondernemerschap. In mei 2000 zijn de staten op de hoogte gebracht van de problematiek met het CBK en het Drents Museum, alsmede de ontwikkeling van het Drents cultureel erfgoed. De informatie die daarover nu bekend is, is eigenlijk globaal gezien nog dezelfde als datgene wat al in mei bekend was. Zij vraagt of daar al meer informatie over bekend is.

Spreker kon een glimlach niet onderdrukken toen zij las dat wordt voorgesteld om het plan van de toenmalige fractievoorzitter van de PvdA om Drentse scholieren met busjes naar het Drents Museum te brengen, uit te laten voeren door middel van de buitenschoolse activiteiten.

Mevrouw SMILDE vindt de presentatievorm van de jaarstukken, waarmee vorig jaar een begin is gemaakt, erg goed. Het jaarverslag geeft een uitstekend overzicht van datgene waar de provincie zich mee bezig heeft gehouden. Op pagina 54 van het jaarverslag wordt gerefereerd aan het welzijnsherijkingstraject. In dit proces wordt onder meer gewerkt met een ad-hoccommissie. De CDA-fractie stelt voor om na afronding van het hele traject de werkwijze van

deze commissie vrij diepgaand te evalueren. Wat was positief, wat zijn verbeterpunten en is een dergelijke werkwijze opnieuw voor de hand liggend? Zo neen, waarom niet en zo ja, hoe dient dat te worden aangepakt?

Het grootste deel van de regiovisies op het gebied van zorg is achter de rug. Spreker vraagt zich af of er al wordt gewerkt aan een integrale regiovisie van de diverse werkvelden. Op pagina 59 wordt melding gemaakt van het catalogiseren van de collectie Brands. De Stichting Nieuw Dordrecht blijkt dit te beheren. Hoe wordt dit gefinancierd? Ook verkeert zij in de veronderstelling dat de collectie Brands eerst nog in de commissie besproken dient te worden. Of heeft zij iets gemist? Naar aanleiding van pagina 153 van de beleidsstukken merkt zij op dat bij het uitreiken van de culturele prijs de gedeputeerde een beleidswijziging heeft aangekondigd. Is die wijziging van toepassing op alle concrete plannen?

Mevrouw SMITH merkt op dat in de Beleidsrekening 1999 op pagina 20 staat dat niet alle uitgaven ten behoeve van de jeugdzorg door het Rijk worden geaccepteerd. Nu heeft zij begrepen dat er sinds vijf jaar nimmer problemen zijn geweest. Het enige dat heeft plaatsgevonden is een correctie op 1998. Hoewel het om puur technische boekingen gaat is het jammer dat dit zo in de beleidsrekening staat, want dit geeft een verkeerd beeld. Het lijkt erop dat het Rijk de uitgaven helemaal niet accepteert, terwijl dat juist wel het geval is.

Op pagina 166 staat iets over de steunfuncties minderheden die een samenwerkingsexperiment uitvoeren. Hoe staat het met dit experiment en is daar al iets over bekend? Naar aanleiding van pagina 164 merkt zij op dat het jammer is dat er te weinig gebruik wordt gemaakt van het krediet Vrijwilligersorganisaties. Misschien kan dit nogmaals duidelijker bij de vrijwilligers onder de aandacht worden gebracht, zodat er meer gebruik van wordt gemaakt.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat breedtesport een financiële krachtsport is en op pagina 55 vindt hij dat terug in de stukken. Bij die financiële krachtsport is eerlijk delen en spelen een belangrijk uitgangspunt. Zo vraagt een bloeiende tafeltennisvereniging in Klazienaveen financiële steun. Hij vraagt hoe daarmee in de zin van de breedtesport wordt omgegaan.

Verder vraagt hij aandacht voor de voorlichting en bewustwording internationale samenwerking. Leidt dat ook daadwerkelijk tot een grotere

bewustwording? Tien maanden geleden vroeg de Ouderenpartij namelijk om hulp voor de Molukse vrienden en medeburgers, maar er bleek onvoldoende steun voor dit onderwerp. Nu tien maanden later staat er wel een oproep van GroenLinks in de kranten, teneinde solidariteit te betuigen met de Molukken. Tien maanden geleden was die bewustwording er kennelijk nog niet en daarom herhaalt hij nu zijn vraag op welke wijze snel en doeltreffend hulp kan worden geboden. Destijds is wel door het college toegezegd dat zou worden nagegaan of die hulp kon worden geboden, maar er is toen geen jaartal bij genoemd en dan wordt het lastig om vast te stellen wanneer iets gaat gebeuren of voor wanneer iets gepland is.

Het streven naar een Regionaal Historisch Centrum (RHC), waarvan op pagina 58 gewag wordt gemaakt, is een interessante ontwikkeling, vooral wanneer meer organisaties op het gebied van het cultureel erfgoed samenwerken. Zijn fractie zal aan dit proces dan ook coöperatief meewerken. Op pagina 59 wordt gewag gemaakt van de omroepbijdrage, die is gefiscaliseerd. Bovendien is de opbrengst hoger door een stiekeme belastingverhoging. De bijdrage wordt nu overgeheveld en de vraag is wat er met die gelden gaat gebeuren. Zijn deze gelden feitelijk geoormerkt? De gemeente Tynaarlo steekt de helft van die bijdrage bijvoorbeeld steeds in eigen zak. In dat geval gaat het dezelfde weg als de gelden in het kader van de Wet voorzieningen gehandicapten (WVG), die voor een gedeelte aan andere doeleinden dan aan gehandicapten werden besteed. Hij vraagt dan ook of deze omroepgelden geoormerkt zijn en of de lokale omroepen ook kunnen rekenen op de feitelijke toewijzing van die gelden. Voorts gaat er een bedrag van f 400.000,- om in de jeugdhulpverlening en hij vraagt hoeveel jongeren op dit moment met dat bedrag bereikt worden.

Mevrouw SCHIPPER vraagt of de heer Van der Schoot de lokale omroepen bedoelt als hij spreekt over de voordelen die uit de omroepbijdrage voor de omroepen naar voren komen.

De heer VAN DER SCHOOT antwoordt dat hij dit niet weet. Hij vraagt daarnaar omdat op pagina 59 iets staat waarvan hij denkt dat dit gerelateerd is aan RTV-Drenthe, terwijl er ook geld naar de provincie is overgeheveld voor de verdeling over de lokale omroepen via de gemeenten. Nu is voor spreker de vraag of de omroepbijdrage die gemeenten krijgen in zijn geheel naar de lokale omroep gaat. Kan de gemeente hierin sturen en

regisseren, of kan de provincie daar iets aan doen?

Mevrouw BRINK antwoordt dat het bedrag van f 1,8 miljoen beschikbaar is gesteld voor RTV-Drenthe en dat het wachten nu op de gemeente Assen is. Het wordt dus een "continuing story". Voor haar vakantie heeft spreekster contact gehad met de gemeente Assen en toegezegd is dat dit voor de vakantie in een gemeentelijke commissievergadering zou worden behandeld. De heer Weggemans heeft er daarna nog eens op aangedrongen om een en ander binnen veertien dagen af te handelen. Spreekster weet niet wat dit allemaal teweeg heeft gebracht, maar nu weet zij in ieder geval zeker dat dit onderwerp in een volgende commissievergadering aan de orde zal komen. Het wachten is dus nog steeds op de gemeente Assen.

Wat betreft het afleggen van bezoeken van scholieren aan culturele zaken, stelt zij voor dit onderwerp bij het actieprogramma met de plannen van het college aan te haken. In dat actieprogramma kan dan worden aangegeven welke plannen het college voor de komende vier jaar heeft. Het CBK is bestuurlijk gezien overgegaan van Kunst&Cultuur Drenthe (K&C) naar het Drents Museum. Dat heeft een tijd geduurd omdat een aantal zaken nog niet goed geregeld was. Het Drents Museum is nu bezig een beleidsplan voor het CBK te maken en dat is nog niet af. Net als bij Drentse Toal is bij het Drents Museum ook sprake van ziekte, waardoor een en ander niet zo snel loopt als het college zou willen.

Mevrouw CEELLEN hoort in het veld dat menigeen nogal ontevreden is over het feit dat het zo lang duurt voordat er een beleidsplan ligt. Zij maakt zich erg bezorgd over de keuze voor de locatie van het CBK.

Mevrouw BRINK antwoordt dat zij die zorg ook deelt. Bij het zoeken naar een locatie zijn meerdere partners in het spel, waaronder de gemeente. Indien er een goede locatie bekend is die ook nog niet al te duur is, kan daarover worden gesproken. Een dergelijke locatie is echter niet direct voorhanden. Zij heeft reeds verschillende locaties bezocht en diverse locatiekeuzes zijn ook onderzocht, maar deze waren óf te duur, óf te groot, óf te klein. Bovendien dient de locatie bereikbaar te zijn alsmede voldoende parkeergelegenheid te bieden. Bij de locatiekeuze spelen dus vele aspecten een rol.

Mevrouw Schipper heeft het over kadertraining vrijwilligers en vrouwenemancipatie. Spreekster is het met mevrouw Schipper eens want in het kader van de herijking is afgesproken dat vrijwilligers erg belangrijk zijn en dat er nog meer aandacht dient te worden gegeven aan vrijwilligerswerk. Zij is bereid de mogelijkheden te onderzoeken om het vrijwilligerswerk nog meer onder de belangstelling van de mensen te brengen. Als er nu nog vrijwilligersorganisaties zijn die niet weten dat er subsidiemogelijkheden zijn, dan schiet de provincie tekort en moet er nog meer aan worden gedaan.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat een van de problemen bij toekenning van gelden ten behoeve van vrijwilligersorganisaties het feit blijkt te zijn dat als voorwaarde wordt gesteld dat het om een project dient te gaan dat voor meer gemeenten toegankelijk dient te zijn en dus gemeentee overstijgend is. In de herindelingsgemeenten waar de welzijnsinstellingen zich nu bevinden is het een van de zaken waar tegenaan wordt gelopen, omdat alle vrijwilligersbeleid nog erg geconcentreerd is als nieuw proces binnen een gemeente en dus nog niet gemeentee overstijgend is. Daar dienen de staten alert op te zijn. Daarnaast dient gekeken te worden of het provinciaal beleid in relatie blijft staan tot het landelijk beleid.

Mevrouw BRINK antwoordt dat dit bekeken kan worden in het kader van de herijking. Als de staten het erover eens zijn dat de vrijwilligers extra steun dienen te krijgen, moet bekeken worden of de subsidievoorwaarden gewijzigd kunnen worden.

Het Erfgoedhuis van Drenthe is iets waarmee in 1995 in het provinciehuis begonnen is. Het was de bedoeling een aantal disciplines, waaronder de archeologie, het Drents Museum, monumentenzorg en geschiedenis, onder te brengen in één huis. Daar wordt dan ook hard aan gewerkt en in december van dit jaar krijgen de commissieleden daarover meer te horen.

De binnenschoolse en buitenschoolse activiteiten voor scholieren zal zij zo dadelijk aan de orde stellen. Mevrouw Smilde heeft gevraagd naar een evaluatie van de Ad-hoccommissie Herijking en Evaluatie Provinciaal Welzijnsbeleid. Zij stelt voor om de ad-hoccommissie tegelijkertijd te evalueren met de maatregelen die zijn genomen in het kader van de "Provincies-van-de-toekomst". Er zijn namelijk meerdere nieuwigheden in het kader van de "Provincies-van-de-toekomst" die geëvalueerd

dienen te worden, zodat zij voorstelt om dit in het jaar 2001 in één keer te doen.

Met betrekking tot de collectie Brands is de Provinciale Bibliotheekcentrale (PBC) in opdracht van de provincie begonnen met het catalogiseren van de collectie, zodat het openbaar toegankelijk kan worden. De provincie heeft daarvoor een bedrag van f 156.000,- ter beschikking gesteld. De PBC rapporteert hierover halfjaarlijks en liep aanvankelijk wat achter op het schema, maar is nu helemaal bij. In november 2001 zal de gehele collectie gecatalogiseerd zijn. De Stichting Nieuw Dordrecht Historisch-

Cultureel is formeel de erfgenaam van datgene wat de heer Brands heeft opgebouwd. De provincie ondersteunt de heer Brands in het behoud en het beheer van zijn gigantische collectie. Het huidige beheer wordt betaald door de heer Brands en de provincie kan op dit moment niet meer doen dan het laten catalogiseren van de collectie door de PBC. Ook de provincie participeert in de Stichting Nieuw Dordrecht in de persoon van mevrouw Schutte, om zodoende een vinger aan de pols te houden. Volgende maand komt de Historische Vereniging met een extra hoge oplage van haar blad "Waardeel" uit. In die editie wordt uitgebreid aandacht besteed aan de collectie Brands. Mevrouw Smith heeft gevraagd naar de steunfunctie voor minderheden. Het college is in het kader van de herijking bezig te kijken in welke vorm die steunfunctie het best gegoten kan worden. De samenwerking met SSN/Forsa en het Instituut Maluku di Drenthe (IMD), welke organisaties de provincie graag samen wil laten gaan, verloopt voor wat betreft SSN/Forsa goed, maar met het IMD is de samenwerking niet zoals het college dat graag zou willen. Het moment om daar al uitgebreid informatie over te verstrekken is nog niet aangebroken. Het geëigende moment om dat wel te doen zal zijn naar aanleiding van het voorstel dat het college zal gaan doen in het kader van de Contourennota.

Spreekster deelt de liefde die de heer Van der Schoot voelt voor de breedtesport. Zij weet echter niet hoe het momenteel ervoor staat met de tafeltennisvereniging in Klazienaveen. Het college sponsort op voorhand dergelijke verenigingen niet zomaar zonder meer. Op de aanvraag die de vereniging heeft gedaan is volgens spreekster inmiddels negatief beslist, maar dit zal zij nog natrekken. Er is gesproken over het RHC, waarbij het gaat om de integratie van het rijksarchief en het provinciaal archief. Dit punt dat door staatssecretaris Van der Ploeg is aangedragen is erg goed. De archieven dienen voor iedereen veel beter toegankelijk te worden. De provincie zoekt

naar samenwerking en geschikte partners om daarmee samen te kunnen werken. Zo'n partner zou de PBC kunnen zijn, maar ook allerlei andere organisaties die zich hiermee bezighouden. De heer Van der Schoot heeft het voorts over de omroepbijdrage en noemt daarbij de gemeente Tynaarlo. Het probleem is dat de provincie daarover niets te zeggen heeft, aangezien het hier om lokale omroepen gaat waar de provincie geen enkele invloed op kan uitoefenen. Zo heeft de gemeente Assen ook een lokale omroep voor welke de gemeenteraad gelden ter beschikking stelt en niet de provincie. De provincie heeft dus enkel iets te zeggen over de regionale radio en televisie. Om dus invloed uit te kunnen oefenen op het beleid van lokale omroepen dient iedere statenfractie de eigen partijkanalen in de desbetreffende plaats te gebruiken. Met betrekking tot de uitreiking van de Culturele Prijs van Drenthe zal er nog een voorstel worden gedaan door het college. Er zal een ander systeem van verkiezing en uitreiking worden vastgesteld en daartoe wordt in november of december 2000 een voorstel gedaan.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat zij niet uit haar hoofd weet aan te geven hoeveel jongeren er gebaat zijn bij de gelden die worden vrijgemaakt voor jeugdzorg. Misschien dat in de toekomst kan worden geregistreerd hoeveel jongeren er gebruikmaken van zorg in diverse sectoren. Zo komen jongeren in aanraking met de jeugdzorg via een toegang, maar ook via scholen.

De heer VAN DER SCHOOT stelt voor om wel te trachten het aantal jongeren te kwantificeren, want het voorstel van de Werkmaatschappij Ontwikkeling Jeugdzorg Drenthe (WOJD) om te komen tot een Drents Onderzoeksnetwerk Jeugdzorg (DOJ) dat bij agendapunt 9 zal worden behandeld, is namelijk, wat de planmatige opzet ervan betreft, een erg goed voorstel. Op zo'n moment valt duidelijk te zien wie en wat daarmee wordt bereikt.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat het voorstel dat straks voorligt daar een grote bijdrage aan kan leveren. Een van de onderdelen van dat voorstel is met name de kwantificering van de cliënten en hun zorgvraag.

Mevrouw CEELLEN merkt op dat in het Onderwijsfonds op pagina 55 in het kader van de jeugdzorg staat dat het Onderwijsfonds is gebruikt voor het aanbrengen van samenhang tussen het onderwijsveld, welzijn en jeugdzorg, terwijl in het onderwijsveld nogal eens wordt gezegd dat de

toegang tot de jeugdzorg zeer moeizaam is. Misschien is het goed om nog eens te kijken hoe het geld vanuit het Onderwijsfonds dat is gebruikt ten behoeve van het toegankelijk maken van de jeugdzorg, is aangewend. Zij weet niet of de gedeputeerde ervan op de hoogte is dat de praktijk een geheel andere is dan zoals deze in het voorliggende stuk wordt afgespiegeld.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat signalen dat er iets mis is met de toegangen tot de jeugdzorg haar nog niet veelvuldig hebben bereikt. Wat wel is gedaan is het erkennen van het feit dat scholen een erg belangrijke functie hebben als het gaat om het in een zo vroeg mogelijk stadium onderkennen van problemen bij jongeren en het doorverwijzen naar de jeugdhulpverlening. Daarom is ook in het kader van het door GroenLinks aangekaarte mentorprogramma besloten om dit voorstel mee te nemen en het te onderzoeken, teneinde de samenhang tussen scholen en jeugdzorg, en dus de toegangen, nog verder te verbeteren. Dit loopt op dit ogenblik en wordt gefinancierd uit het Onderwijsfonds maar ook vanuit de jeugdzorg zelf. De vraag van mevrouw Smith over de beleidsrekening laat zij allereerst liggen, aangezien zij de desbetreffende formulering waaraan is gerefereerd, niet zo snel kan duiden. Wel weet zij dat de provincie bij jeugdzorg geen geld laat liggen. Hoe dit technisch en financieel in elkaar zit, weet zij dus niet. Mevrouw Smilde heeft het gehad over een integrale regiovisie. Zo langzamerhand wordt de provincie op dit gebied door de tijd ingehaald. De provincies zijn bezig met integrale regiovisies, maar deze zijn alle nog sectoraal van aard. Integrale regiovisies combineren welzijn, wonen en zorg met elkaar, dus interprovinciaal is er een traject in werking gesteld om te kijken hoe regiovisies onderling op elkaar afgestemd kunnen worden. Het mag niet zo zijn dat wat in de ene provincie wel gebeurt in de andere provincie totaal anders is. Dit traject is volop gaande en daaruit volgen kwaliteitseisen en de punten die er per definitie in moeten staan. Aan de hand daarvan zal de provincie Drenthe moeten vaststellen wat er onder een integrale regiovisie wordt verstaan. Het zou namelijk te gek voor woorden zijn om in Drenthe iets nieuws te ontwikkelen terwijl in interprovinciaal verband een andere ingang wordt gezocht waarbij ook het ministerie alle provincies naast elkaar kan leggen en kan gebruiken voor het afstemmen van haar beleid.

Mevrouw SMILDE merkt op dat er een Regiovisie jeugdzorg is, terwijl de geestelijke gezondheidszorg (GGZ) voor de jeugd wordt

behandeld in de Regiovisie GGZ. Hoe kan een en ander met betrekking tot de jeugdzorg binnen de verschillende regiovisies zoveel mogelijk op elkaar worden afgestemd?

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat dit optimaal dient te gebeuren. Daar waar het kan, binnen de lijnen die straks interprovinciaal worden vastgesteld, zal het college dat vormgeven.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat zijn oproep tot hulp aan de Molukse vrienden geen enkele adhesiebetuiging in de commissie tot gevolg heeft gehad. Hij zal zijn oproep ter bestemder plaatse herhalen.

8. Statenstuk 795, Actieprogramma cultuurbereik 2001-2004 (Voorstel q. Najaarsnota 2000)

Mevrouw SCHIPPER heeft een aantal kritische opmerkingen met betrekking tot dit stuk. Deze opmerkingen gaan over het moment waarop over dit onderwerp een besluit moet worden genomen, over de argumenten en doelen die omarmd worden, over het beslag op de reguliere financiële middelen en de onduidelijkheid over dat wat het actieplan nu werkelijk behelst. In het evaluatie- en herijkingsproces is afgesproken om de knelpunten in de Drentse samenleving goed in beeld te krijgen. Dat wil voor spreekster niet zeggen dat landelijke doelstellingen naadloos toepasbaar zijn op het Drentse beeld. Voor haar is het nu nog niet duidelijk dat de vijf gekozen gemeenschappelijke doelen ook de Drentse keuzes zullen zijn. In principe is het voor spreekster niet vanzelfsprekend om met elk landelijk project waar geld voor beschikbaar komt, mee te lopen. Verder wordt er al een voorschot op het reguliere beleid genomen door een gedeelte te financieren uit het krediet Culturele infrastructuur. De bedoeling was echter om in 2001 de huidige subsidiesystematiek te handhaven.

Voor wat betreft de inhoud van het actieprogramma merkt zij op dat zij niet weet wat er nu concreet voorligt. Er is een provinciale en gemeentelijke inventarisatie van datgene wat er gebeurt, er zijn in algemene bewoordingen doelstellingen geformuleerd en er is een bijeenkomst geweest waarbij acht van de twaalf gemeenten waren vertegenwoordigd. Steeds weer wordt gezegd dat speciale aandacht zal worden gegeven aan de vraagkant en vervolgens wordt die vraagkant bijna volledig ingevuld. Waar wordt nu inzichtelijk gemaakt en toegelicht welke keuzes de provincie straks heeft gemaakt? Bij het begrip van een actieplan heeft spreekster wat concretere

beelden en bij een actieplan is ook bekend welke acties er ondernomen worden. Het enige concrete punt waarnaar verwezen wordt is echter de culturele gemeente van Drenthe. K&C heeft hiervoor een plan gemaakt waarvan de rijksbijdrage niet is gehonoreerd. Ook heeft zij begrepen dat niet bij iedere gemeente er draagvlak bestaat voor dit plan, gezien de lange termijn van het plan. De vraag is of dit inderdaad het geval is en zij vraagt met betrekking tot dit punt een nadere toelichting.

De heer VAN DER SCHOOT vindt dat dit voorstel te vroeg ter tafel komt. Ten eerste ontbreekt er een onderzoek naar de kunstbeleving en of de belangstelling terzake er wel is. Hierdoor is niet na te gaan waarop het bedrag van f 360.000,- is gebaseerd. De gemeenten hebben na de herindeling nog niet inhoudsvol kunnen nadenken, zo is in het stuk te lezen, zodat ook nog niet is nagedacht over de diverse plannen van aanpak. De argumentatie van het stuk beperkt zich dan ook tot de middelen omdat zelfs over de vorm van evalueren en afleggen van verantwoording nog overlegd moest worden. Het bijgevoegde plan van aanpak dat als bijlage is toegevoegd is geen plan van aanpak, maar hooguit een verlanglijstje waarbij doelgericht onderzoek nadrukkelijk niet wordt genoemd. Kennelijk is er een hekel aan onderzoek terwijl daar juist de basis moet liggen om vast te stellen waar en hoeveel geld er nodig is. De ambitie van de gemeenten wordt samengevat met de woorden "een doorgaande lijn", cultuureducatie en digitale informatievoorziening. Dat lijkt bijna meer op techniek dan op cultuur. Daarnaast gaat het over de vervoersproblematiek en natuur en cultuur. Het gaat hier om kreten die niet nader zijn onderbouwd. Sterker nog, bij de doelstelling wordt zelfs gezegd dat de integratie van beeldende kunst en vormgeving in de Drentse samenleving gestimuleerd moet worden. Dit voorstel komt te vroeg en is te weinig onderbouwd. Hij relateert dit aan een schrijnend voorbeeld, namelijk 20% van de bewoners van de Amstelflat in Assen kan de huur niet meer betalen. Wellicht is de cultuur ermee gediend dat daarnaar als eerste de aandacht uitgaat.

De heer ZOMER merkt op dat op pagina 3 bij de feiten en de analyse staat dat Drenthe niet beschikt over een grote centrumgemeente en daarom de mogelijkheid voor een culturele motorfunctie mist. Dat zou spreker deels kunnen onderschrijven maar aan de andere kant is er in Drenthe straks wel een gemeente die onder het protestedenbeleid valt. Zit er in het geld dat in het

kader daarvan naar de gemeente Emmen gaat, geld voor cultuur? Gaat er van dat geld enige spin-off uit in de richting van de andere Drentse gemeenten?

Het tweede deel over de zwaartepunten en accenten van het Drentse programma is erg vaag. Er staan te weinig concrete doelen in en geen aantallen personen die bereikt kunnen worden. Hij vindt het plan zodanig vaag dat hij grote aarzeling heeft om daar in een periode van 4 jaar f 4 miljoen aan te gaan besteden. Wat hier staat aan beleidsvoornemens is immers bijzonder vaag. Uiteindelijk is het ook nog de bedoeling om dit te gaan evalueren, maar spreker vraagt zich af hoe zo'n vaag programma een referentiekader kan bieden. Bijna iedere activiteit zou onder dit hoofdstuk gevat kunnen worden. Bij de samenwerking met het Rijk en de monitoring staat dat planverantwoordelijke overheden bij de verantwoording aan het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen (OCenW) een verslag moeten indienen. Vindt dan de gehele evaluatie van dit programma plaats in Den Haag? In de beleidsbrief staat dat de provinciale inzet van het actieprogramma gematcht wordt door het Rijk. Wat moet spreker daaronder verstaan? Betekent dit dat het budget ter beschikking wordt gesteld aan de heer Van der Ploeg? Een en ander is hem nog veel te vaag. Het gaat om het bereiken van mensen. In het stuk staat een klacht dat Drenthe geen professionele gezelschappen en podia heeft. Dat betekent dus dat het maximaal bereikbare in Drenthe een topamateurniveau is. In Drenthe houden relatief veel mensen zich met amateurmuziek en koorzang bezig. Spreker ziet hiervan niets terug in het programma.

Enkele maanden geleden was een aantal mensen van de samenwerkende koren op bezoek bij de commissie. Deze mensen proberen met behulp van professionele begeleiding hun niveau van uitvoering van klassieke muziek naar een hoger niveau te tillen, maar het ontbreekt de koren aan het geld om professionele begeleiding in te huren. Spreker vraagt daarvoor de aandacht van het college.

In Drenthe bestaat een aantal goede harmonie- en fanfareorkesten maar in vergelijking met het landelijk niveau zit Drenthe nog niet aan de top. In de breedte kan het niveau in Drenthe ook best omhoog. Wel is er in Drenthe een professioneel harmonieorkest en hij vraagt zich af of de provincie samen met de gemeenten op dat gebied niet wat stimulerender te werk zou kunnen gaan. Gelukkig zijn er muziekscholen die aan de basisopleiding veel doen, maar het gaat spreker om professionele begeleiding van orkesten. Bij het stuk zat een verslag van een bijeenkomst met

acht gemeenten, waarbij spreker zich afvraagt waar die andere vier gemeenten waren en of er een draagvlak voor het geheel bestaat als bijvoorbeeld een plaats als Coevorden ontbreekt. Van het verslag van deze bijeenkomst kreeg hij bovendien niet bepaald de geest.

De heer HOEKSTRA kreeg bij het lezen van dit verslag het gevoel dat mevrouw Brink een schitterende portefeuille heeft, want het is prachtig om bezig te zijn met kunst, cultuur, letteren en beeldende kunst. Als het economisch goed gaat, moet het met de cultuur ook goed gaan. Daar moet dan een heel fraai stuk uit voort kunnen komen, maar al lezend sloeg bij hem toch niet meteen de vonk over en is het geen bezielend stuk voor de cultuur geworden. Dat dit het geval is, heeft volgens spreker te maken met de uiteenlopende ambities van het college en dat het college te veel verschillende dingen wil op cultureel gebied. Op de eerste pagina staat namelijk al dat de kern van het actieplan het creëren van een ander en diverse aanbod voor een breder en diverser publiek is. De vraag is of het college hiermee niet te veel richting versnipperd beleid gaat doordat het te veel wil. Wel staat er een aantal zaken in het stuk waarmee hij instemt. Wat hij goed vindt is dat er een theaterwerkplaats in Assen komt, zodat het theater op een hoger plan kan worden getrokken. Er is zojuist een nieuwe directeur benoemd voor het rijksarchief en dat heeft ook iets te maken met het provinciaal cultuurbeleid, dat nog niet in dit stuk is verwerkt. Het college heeft plannen op het gebied van regionale cultuur en geschiedenis en wat spreker betreft mogen die plannen veel ambitieuzer zijn. Op pagina 4 staat met betrekking tot het budget bijvoorbeeld dat er een bedrag van f 54,47 per inwoner beschikbaar is, maar aan regionale cultuur en geschiedenis wordt per inwoner maar iets meer dan f 1,26 besteed. Dat bedrag is wel erg mager en wanneer dan een nieuwe directeur wordt benoemd die regionale geschiedenis en cultuur op de kaart moet gaan zetten, dient er meer geld beschikbaar te zijn om dit verder uit te werken. Hij is positief over eventuele samenwerking met de PBC en Drentse Toal, zodat het toch wat meer op een soort van Drenthe Academie of Streekhistorisch Centrum gaat lijken en de provincie op dit terrein haar ambities hoog blijft houden. In de nota zit een aantal paradoxen. Een gevaarlijke tendens is het betrekken van STAMM bij de cultuur want cultuur en welzijn dienen gescheiden te worden. De kwaliteitseisen dienen binnen de cultuur zo hoog mogelijk vastgesteld te worden en het geld dat voor cultuur ter

beschikking komt dient ook aan cultuur besteed te worden. De directeur van het rijksarchief noemde gisteren dat jongeren wat meer bezig zijn met hun hormonen en naar een popconcert gaan, in plaats van dat zij een archief bezoeken. Het kan dan ook niet de bedoeling zijn om de aandacht voor cultuur bij jongeren te forceren. Het erbij betrekken van allochtonen is ook een goede zaak, maar daar geldt ook voor dat deze doelgroep ook haar eigen zaken heeft en bezig is met de eigen identiteit binnen de Nederlandse samenleving. Daar dient dan ook de ruimte aan gegeven te worden, teneinde dit in een natuurlijk proces om te zetten. In die zin is het goed dat er in het stuk wordt voorgesteld om via het onderwijs jongeren te benaderen, maar dat dient dan niet geforceerd en vanuit een stuk pluriformiteit te gebeuren. Wat hij veel te ver vindt gaan is dat er een projectmanager komt die heel veel kilometers gaat afleggen met de huidige dure benzineprijs en die dan gaat registreren wie er komt. Die registratie kost naast het overleg met de verschillende vertegenwoordigers alleen maar geld en leidt af van waar het werkelijk om draait, namelijk de cultuur zelf. Bovendien moet de provincie niet willen dat iemand mee moet gaan beslissen over wat er in de schouwburg komt als de desbetreffende belangenbehartiger namens een bepaalde club of vereniging zelf nog nooit in een schouwburg is geweest. Het voorliggende stuk geeft spreker onvoldoende handvatten om mee akkoord te gaan en hij wacht de beantwoording op zijn vragen dan ook af.

Mevrouw DIRKS heeft een aantal kritische opmerkingen naar aanleiding van de besluitvormingsprocedure, de financiering en de samenwerking met de gemeenten. Als het gaat over de besluitvormingsprocedure wordt vooruitgelopen op de herijkingsstrategie. Daarin staat een zin dat dit is gericht op interactieve beleidsontwikkeling, maar zij vindt de passages waarin wordt vooruitgelopen op niet-vastgesteld beleid toch wat summier. Daar wenst zij dan ook een nadere onderbouwing van te zien. Ook heeft zij een vraag met betrekking tot de reikwijdte van het principebesluit van 11 april 2000, waarin het gaat over de deelname aan het Actieplan cultuurbeleid. Op welke wijze is dat principebesluit genomen? Ten aanzien van de financiering wil zij weten wat de consequenties zijn van de structurele verlaging van het krediet Versterking culturele infrastructuur. Heeft die verlaging ook consequenties voor andere terreinen op cultuurgebied? Ten aanzien van de samenwerking met gemeenten vraagt zij zich af wat het standpunt is van de gemeente ten aanzien van de

"matchingsvoorwaarden" die door de provincie gesteld zouden moeten worden.

De heer WENDT merkt op dat het met de staatssecretaris allemaal wat vreemd gesteld is. In de eerste lezing van de inleiding is te lezen dat zoveel mogelijk mensen bij cultuur moeten worden betrokken. Daarmee gaat hij akkoord, maar wat moet er dan gebeuren bij een dreigende sluiting van huize Doorn en de opheffing van diverse orkesten? Deze voorbeelden maken duidelijk dat de beleidsvoornemens en de in dit stuk beoogde doelstellingen met de nodige vraagtekens moeten worden bekeken. Er staan prachtige doelstellingen in, maar als het vervolgens op daden aankomt, zijn de plannen er niet of de gelden zijn er niet. Wat hebben de staten overigens nog te besluiten? Op 11 april 2000 is er immers een akkoord bereikt met het Rijk en als de provincie zich nu terug zou trekken leidt dit mogelijk tot gezichtsverlies. Op zich staat zijn fractie positief tegenover de in dit stuk genoemde zaken maar er blijven wel veel vragen over. De acht gemeenten die in het overleg meededen hebben plannen aangedragen. De provincie maakt de afweging, maar wat zijn daarbij de criteria? Gaat het om het aantal te verwachten bezoekers, om de kwaliteit, of mag de provincie verheugd zijn over ieder aangedragen voorstel van de gemeente? Tot op heden heeft hij niets concreets gezien. Een aantal maanden geleden is er door de samenwerkende koren een noodklok geluid want een orkest om de koorzang te laten begeleiden kost helaas f 10.000,--.

Past zo'n toonkunstkoor in een alhier genoemd cultureel project teneinde een brede doelgroep als jongeren te bereiken? Het is toch van de gekke dat Drentse jongeren naar Overijssel moeten om op een redelijk goedkope manier naar passiemuziek te kunnen luisteren? Bijlage 2 met daarin het rondje langs diverse Drentse gemeenten, biedt nog maar weinig houvast. Wat willen die gemeenten nu concreet? Cultuureducatie wordt door vele gemeenten genoemd en dat ondersteunt hij van harte. In veel gevallen gaat het daarbij om de aanbod- en niet om de vraagkant. Botst dat niet met de uitgangspunten zoals die zijn genoemd in de inleiding? Leerlingen en jongeren vragen toch echt niet om cultuur, want het wordt ze door al die kunstuitingen en culturele vakken vaak gewoon opgedrongen en dat komt het waarden van cultuur niet ten goede. Het verplicht literatuur moeten lezen op de middelbare school was ook een ramp. Heeft de vergadering van 11 september 2000 waaraan ook de gemeenten

deelnamen, meer concrete zaken opgeleverd? Bijkomend probleem, blijkend uit de Culturele Kaart van Drenthe, is dat veel gemeenten geen beleidsnota's hebben en dat wat zij hebben sterk verouderd is. Wat dient er dan gesubsidieerd te worden als er geen gemeentelijke samenwerking is en gemeenten nimmer hebben nagedacht over cultuurtoerisme? Ook het Kompas voor het Noorden is totaal onbekend bij de gemeenten. Er is bij de gemeenten dus nog helemaal niets op poten gezet. Wie beslist er nu over dit geld? Is dat het Ministerie van OCenW of de provincie? Er wordt zo mogelijk een databank ontwikkeld en de vraag is hoe zinvol dit is. Is de culturele kaart die is aangereikt niet voldoende?

In dit stuk is nog veel vaag en toch draait het om f 2 miljoen. Hij staat er op zich niet vijandig tegenover, maar is op zoek naar nieuwe plannen en criteria. Onlangs heeft hij weer gezien dat kunst en cultuur van binnenuit groeien. Dat is dan ook het subsidiëren waard, want vaak is niet eens zoveel geld nodig. Bekende voorbeelden zijn de Shakespearevoorstellingen in Diever en Het Glazen Huis in Dwingeloo. Indien iets echter van buitenaf wordt opgelegd, zoals "Sterren in Drenthe", ziet hij dat het vlotter gaat en veel subsidiegelden gaan verloren. Laat dat een waarschuwing zijn bij alle mooie plannen die de staten voorgeschoteld krijgen.

Tot slot refereert hij aan de sterke kanten van Drenthe op pagina 3. Veel kunstenaars en cultureel hoogbegaafden komen naar Drenthe om in Drenthe te kunnen werken en wonen. Deze kunstenaars kunnen goed ingeschakeld worden bij alle projecten.

Mevrouw DURAN heeft niet het idee dat gemeenten zelf sterk bij dit proces betrokken zijn of zelf veel ideeën hebben. De vraag is dan ook of de gemeenten de behoefte voelen om zelf met zaken te komen. Misschien hebben gemeenten er de ruimte niet voor om zelf met dingen te komen en misschien willen zij dat ook niet. Dat blijkt uit het feit dat niet alle gemeenten hebben deelgenomen. Daarnaast is de vaagheid van het stuk genoemd en het aantal concrete projecten is feitelijk erg laag. De meeste concrete projecten komen dan ook uit het Culturele Kompas van het Noorden dat nog niet zo lang geleden is opgericht door de drie noordelijke provincies en de twee gemeenten. Hoe verhoudt zich dit nu en welke ideeën heeft het college over het uitvoeren van die plannen? Jongere allochtonen zijn ook vaak genoemd. Voor wat betreft de jongeren is dit misschien wel wat achterhaald, maar momenteel gebeurt er al erg veel op het gebied van cultuur in de scholen. Door K&C en het Instituut voor

Creatieve Ontwikkeling (ICO) zijn er al allerlei programma's ontwikkeld die in deze opleidingsbehoefte voorzien. Zo is er in Overijssel van groepen 1 tot en met 8 van de basisscholen al in een geheel jaarprogramma voorzien.

Allochtonen worden geholpen door middel van een kortingpas, teneinde de cultuur naar de mensen te brengen. Het is dan ook zonde om de cultuurpas af te blazen, want deze geeft juist gestalte aan een belangrijke doelstelling. Een van de speerpunten is dan ook om meer mensen in aanraking met cultuur te brengen en dat geldt met name voor die groepen die tot nu toe nog niet zijn bereikt. Een belangrijk punt is dat dit een grote financiële impuls betekent. Hoe verhoudt zich deze impuls met de evaluatie van de herijkingscommissie, waarbij de instellingen is gezegd dat een pas op de plaats gedaan moest worden en dat dit voor slechts een jaar geldt, terwijl er nu wel voor een aantal jaren een bedrag van f 1 miljoen in een aantal projecten wordt gestoken? De kwaliteit die de provincie nu aan organisaties heeft, dient ook vast te worden gehouden op een moment dat zaken goed lopen. Is dit dan niet onzorgvuldig, ook in het kader als gekeken wordt naar het beslag op het Fonds culturele infrastructuur? De D66-fractie vindt dan ook dat een randvoorwaarde zou moeten zijn dat deze plannen dienen te passen binnen de evaluatie en dat de provincie het anders niet moet doen. Het project dient te passen binnen de grenzen die nog niet door de staten zijn vastgesteld en daar dienen eerst concrete uitspraken over te worden gedaan. Als het niet past dient de provincie het dus niet te doen. Verder dient de provincie te subsidiëren over een breed front van theater, koren en muziek, terwijl er ook gesproken wordt over het naar Assen halen van de professionele dansopleiding. Dient de provincie dan niet uitdrukkelijker te kiezen voor die dansopleiding, want er dienen toch keuzes te worden gemaakt? Iedereen wil namelijk wel graag alles tegelijk doen, maar daar is de provincie niet aan toe. Daarom zijn de randvoorwaarden erg belangrijk en dienen deze te passen binnen de evaluatie. Daarbij kan dit punt meegenomen worden.

Mevrouw LOOMAN heeft dit stuk wat anders geïnterpreteerd. Uiteraard dient niet te worden vooruitgelopen op de herijking en er ligt dan ook nog geen blauwdruk voor om vast te stellen hoe er straks gewerkt moet gaan worden. Spreekster ziet het dan ook als een kans die haar geboden wordt om als provincie heel veel zaken te gaan uitvoeren. Of dat dan de dansacademie in Assen wordt of muziekonderwijs op school of de

ondersteuning van koren door professionele begeleiding, denkt zij dat dat punten zijn die nog alle uitgewerkt dienen te worden. Zij neemt aan dat in het verslag van het overleg tussen de acht gemeenten op 17 juli 2000 niet alleen de items worden genoemd die als enige worden uitgevoerd. De provincie kan dan ook ambities hebben die eerst dienen te worden neergelegd en bekeken. Indien de provincie namelijk een project wil omarmen komt er veel rijks-geld ter beschikking, waardoor een achterstand die de laatste jaren is ontstaan op het gebied van cultuur weggewerkt kan worden. Op die manier kan een impuls worden gegeven aan een veelheid van culturele evenementen in Drenthe.

De heer HOEKSTRA merkt op dat dit dan getoetst dient te worden via een of andere commissie met een projectmanager.

Mevrouw LOOMAN antwoordt dat dit uiteraard het geval is. Er mag nu geen carte blanche worden gegeven aan de organisaties om maar hun gang te gaan. Het stuk vormt aldus een kans om gezamenlijk de schouders eronder te zetten om het opkrikken van cultureel Drenthe een nadere invulling te geven. In dat kader zal de provincie moeten kijken aan welke instellingen en projecten er geld gegeven gaat worden.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat als de provincie geld wil uitgeven, eerst vastgesteld dient te worden waaraan dat geld uitgegeven kan worden. Er dient dus eerst een goed onderzoek te worden gedaan om vast te stellen waar belangstelling voor bestaat en waar mensen voor gerekruteerd kunnen worden. Indien dat niet uit het stuk is te halen, stelt de provincie ergens geld voor beschikbaar zonder te weten waaraan het wordt besteed.

Mevrouw LOOMAN antwoordt dat er nu ook niet wordt vastgesteld aan welke instellingen er geld wordt gegeven. Dit stuk vormt een eerste aanzet om vast te stellen wat er met het geld kan worden gedaan en hoe het goed toegepast kan worden.

De heer VAN DER SCHOOT vraagt zich af of dit statenstuk in dat geval niet te vroeg komt en dat de gedeputeerde eerst met concrete voorstellen gebaseerd op concreet onderzoek dient te komen vooraleer hij dit stuk kan fatteren.

Mevrouw LOOMAN merkt op dat voordat dit kan worden gefiatteerd er eerst een Programma van eisen, criteria, voorwaarden en matchingscriteria dienen te worden vastgesteld waaraan voldaan

dient te worden. Haar intentie is enkel om dit stuk niet onmiddellijk terzijde te schuiven, maar er iets mee te doen en te kijken of er bijvoorbeeld weer in iedere gemeente muziekles gegeven kan worden. Spreekster heeft dan ook de intentie om hier zoveel mogelijk bevolkingsgroepen mee te bereiken en vast te stellen hoe een en ander op de rails kan worden gezet. Uiteraard geeft spreekster niet zomaar als een soort van Sinterklaas f 2 miljoen weg. Het tegenovergestelde is echter het kind met het badwater weg te gooien en dat zou zij erg jammer vinden.

Mevrouw BRINK antwoordt in het algemeen dat zij denkt dat er een misverstand bestaat. Het voorliggende voorstel vraagt van de staten een principebesluit. De concrete afspraken die gemaakt dienen te worden met de gemeenten over de inhoud komen alle nog aan de orde. Op dit moment is de provincie bezig met het inventariseren en daarbij is niet die ene bijeenkomst maatgevend waarop helaas maar acht gemeenten aanwezig waren. Alle twaalf gemeenten hebben uitgesproken dat zij graag samen met de provincie invulling willen geven aan dit programma. Dit betreft enkel en alleen het principebesluit met de ambities van het Rijk die aansluiten bij de ambities van de provincie. De provincie heeft de provinciale ambities echter wat bijgesteld omdat er in Drenthe niet zoveel allochtonen wonen als in de Randstad. In Drenthe leven er bovendien ook andere problemen.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat de ambities van het Rijk aansluiten bij de ambities van de provincie. Dat was voor spreekster een van de uitgangspunten van het stuk. Nu zegt de gedeputeerde dat de ambities van de provincie zijn bijgesteld.

Mevrouw BRINK antwoordt dat zij eerst wil ingaan op de ambities van het Rijk zoals staatssecretaris Van der Ploeg deze heeft weergegeven. Het gaat hierbij om de versterking van de programmering van de culturele accommodaties. Daarbij gaat het niet alleen om de schouwburg of het museum, maar ook om de andere accommodaties waar jongeren of allochtonen makkelijker naar toe kunnen. Zo kunnen er bijvoorbeeld voorstellingen in asielzoekerscentra worden gegeven. Dit betreft een heel andere aanpak dan de aanpak zoals die tot nu toe is geleverd en dat is een van de speerpunten van het beleid van Van der Ploeg die de provincie kan inpassen. Het tweede betreft het ruim baan maken voor culturele diversiteit. Daarmee bedoelt zij dat jongeren en allochtonen

te weinig gebruikmaken van het aanbod. Het aanbod in musea en schouwburgen is nog te veel afgestemd op blanke welgestelde mensen van boven de veertig jaar. Dat is ook het publiek dat daarop afkomt, terwijl Van der Ploeg wil dat de provincie andere mensen benadert, zoals jongeren, allochtonen en mensen met een iets minder goed gevulde portemonnee. De staatssecretaris vraagt daarnaast overigens niet om alle andere groepen te laten vallen, maar verlangt van de provincies een andere kijk op de zaak. Een plattelandsprovincie als Drenthe kent geheel andere problemen dan de Randstad. Zij heeft dat in het verband van het noordelijk convenant met Fryslân en Groningen ook duidelijk willen maken. Als de Drentse kinderen bijvoorbeeld in groep 7 naar het museum moeten en in groep 8 naar de schouwburg en het Herinneringscentrum Westerbork, is dat een speerpunt dat prima past in datgene van wat Van der Ploeg zegt. Probleem is daarbij wel dat kinderen uit Exloërmond niet zomaar naar het Drents Museum kunnen. Dit dient dan ook geregeld te worden via een bus. De provinciale ambities kunnen wel worden bijgesteld naar aanleiding van de rijksambities, maar die passen hier en daar naadloos op de provinciale ambities. De provincie plaatst haar ambities alleen in een wat ander kader, maar daar valt met de staatssecretaris goed over te praten. Alle kinderen van alle lagere scholen beschikken helaas niet over hetzelfde culturele aanbod. Het aanbod dat K&C doet is prima en dat moet vooral zo blijven. Er kan echter meer worden gedaan en daarom is de provincie in overleg met gemeenten en culturele instellingen, teneinde te bekijken hoe dit het beste vormgegeven kan worden. De vormgeving en de inhoud van dergelijke zaken zijn dus onderwerp van gesprek. Bovendien wordt er zowel ambtelijk als bestuurlijk aan gewerkt en is de keuze niet gebaseerd op de voorkeur van acht toevallige gemeenten. Ook in dat geval staan alle partijen, ondanks afwezigheid van sommige gemeenten ten tijde van het eerste overleg, volledig achter het rijksbeleid. Ook Emmen heeft zich erachter gesteld en wil meedoen met de provincie, terwijl deze gemeente eigenlijk rechtstreeks geld krijgt van het Ministerie van OCenW. Spreekster heeft in dat geval als taak om te bekijken wat al goed gaat in Drenthe en wat er nog niet is. Het is beter om dat samen vast te stellen, in plaats van dat het Rijk dit alleen vaststelt. Het beter inzicht verschaffen in het cultureel vermogen is ook een ambitie van Van der Ploeg. Daarmee bedoelt hij om bijvoorbeeld voor de archieven te gaan kijken wat er in de depots zit,

wat de openingstijden zijn, naar andere tentoonstellingsplaatsen te kijken en wat er op school aan te doen is. Ook zou gekeken kunnen worden naar roulatie, wat in verband staat met de hoge verzekeringskosten.

De culturele planologie op de agenda zetten is een vijfde ambitie van Rick van der Ploeg. De ruimtelijke inrichting en de waarden, alsmede de verbetering van de kwaliteit van de ruimtelijke omgeving, zijn zaken waarmee de provincie zich in relatie met het terrein van de cultuur moet gaan bemoeien. Op dat gebied kan de provincie dus nog een hele slag winnen.

Voor wat betreft de ambities van Drenthe dient ervoor gezorgd te worden dat de rijksambities passen bij het ambitieniveau van de provincie. Er is in de provincie Drenthe geen grote culturele centrumgemeente, zoals bijvoorbeeld Groningen of Amsterdam. De provincie Drenthe kan dan ook heel veel organiseren en er gebeurt ook wel heel veel, maar wat er in Amsterdam gebeurt heeft een grotere uitstraling dan datgene wat er zich bijvoorbeeld afspeelt in steden als Assen en Emmen. De provincie Drenthe dient haar beleid dan ook anders in te vullen dan de provincies die wel beschikken over grote centrumsteden als bijvoorbeeld Amsterdam en Groningen.

Het voorliggende stuk geeft het principebesluit weer, met daarbij de provinciale ambities. Indien de staten zich daarin kunnen vinden, zal het geld hiervoor worden gefourneerd. De concrete invulling van het programma is onderwerp van gesprek van de gedeputeerde met de gemeenten, waarbij zaken als busvervoer en digitalisering van het culturele aanbod gespreksonderwerpen zijn. Het zou namelijk zo moeten zijn dat via de computer valt te zien wat er allemaal in Drenthe op cultureel gebied wordt georganiseerd. Dat is namelijk ook wat jongeren vragen en spreekster kan zich daar heel wat bij voorstellen. Via Internet worden heel veel jongeren dagelijks van informatie voorzien, zonder dat daar nog moeilijke telefoontjes of een bezoek aan de VVV voor nodig zijn. Met één druk op de knop is tegenwoordig heel veel geregeld. Dit betreft dan ook het verschil tussen het actieprogramma en het actiebeleid dat Van der Ploeg bedoelt.

Er is gesproken over de culturele gemeente. Dat is iets wat K&C heeft opgepakt, maar dat is niet verlopen zoals de gemeenten dat graag wilden. Het programma duurde namelijk zo'n twaalf jaar en dat is veel te lang. Het gaat veel te ver om nu al vast te stellen dat een gemeente over twaalf jaar een culturele gemeente is, met daaraan gekoppeld een hoog bedrag. Samen met de gemeenten wordt dit nu op een andere manier

vormgegeven. De gemeenten zijn nu veel enthousiaster. Spreekster vindt dat de gemeenten en de provincie het gezamenlijk moeten doen, want anders kunnen partijen het maar beter nalaten. Het vergt echter wel enige visie voor een gemeente om mee te doen in een meerjarig programma.

De Ouderenpartij vindt dat dit voorstel te vroeg komt, maar het inhoudelijke voorstel komt pas aan de orde bij de bespreking van de Najaarsnota. Het voorliggende voorstel is dus nog niet te vroeg. Als de Najaarsnota aan de orde is, zal er al zijn gesproken met de gemeenten en heeft het voorstel inhoud en concrete punten om over verder te spreken. De provincie praat dus met de gemeenten en er komen nu concrete voorstellen voor te liggen. Deze voorstellen zijn echter nog niet klaar.

De heer VAN DER SCHOOT vindt dat de gedeputeerde het beleid met verve verdedigt. Het voorstel waarover nu gesproken wordt is een actieprogramma, maar spreker vindt het die betiteling niet waard en vindt dit hooguit een aanzet tot een dergelijk programma waaraan hij geen krediet kan verlenen.

Mevrouw BRINK antwoordt dat het een voorstel is tot het beschikbaar stellen van geld voor cultuur samen met de twaalf gemeenten. Daar krijgen de staten nog inzicht in, alsmede gelegenheid om daarover te spreken.

Mevrouw DURAN vraagt hoe het mogelijk is dat er nu nog een krediet wordt gegeven terwijl er bij een evaluatie- en herschikkingsoperatie financiële middelen worden herschikt. Hoe kan het dat er nu nog wordt ingestemd met een krediet?

DE VOORZITTER vraagt om eerst de beantwoording in eerste termijn af te wachten alvorens op dit punt in tweede termijn terug te komen.

Mevrouw BRINK merkt op dat het CDA heeft gerefereerd aan het geld dat bestemd is voor Emmen. Het geld voor Emmen wordt direct vanuit het Ministerie van OCenW doorgesluisd naar de gemeente Emmen in de hoop dat Emmen in samenwerking met de provincie een goed programma neerzet, dat ook uitstraling heeft naar de rest van de provincie. Het is niet zo dat de provincie een programma maakt dat in het najaar wordt vastgesteld en dat de staatssecretaris daarna op onderdelen zijn fiat dient te geven. Op deze manier gaat de provincie namelijk niet met het Rijk om en zo gaat de provincie evenmin met

gemeenten om. Een programma wordt in goed overleg en harmonie tussen de verschillende overheden vastgelegd. De klacht ten aanzien van professionele gezelschappen moet breder worden gezien. In de provincie Drenthe komen prima amateurgezelschappen voor, maar daar zou ook goed een professioneel gezelschap bij passen. De vraag van de amateurgezelschappen is dan ook om een vlakkevloertheater te krijgen, wat zo iets wil zeggen als een toneel in een toneel. Dit betreft een vraag waarvan de provincie moet onderzoeken of daar bijvoorbeeld in Assen accommodatie geschikt voor is. Als er gemeenten zijn die nog meer geld nodig hebben, dan kan worden gekeken of dit vanuit het actieprogramma zou kunnen.

In de provincie Drenthe zijn heel goede harmonie- en fanfarekorpsen en het werkt erg stimulerend om via de professionele harmonie- en fanfarekorpsen te horen dat het zo eigenlijk idealiter zou moeten. Hopelijk kan daar gezamenlijk met de gemeenten ook iets aan worden gedaan maar die vraag heeft spreekster nog niet gesignaleerd bij de gemeenten. Dat neemt niet weg dat zij daar de komende tijd wel naar kan kijken.

De commissie stelt zich wat afwachtend op als het gaat om het draagvlak bij gemeenten. Spreekster verzekert de commissie dat het draagvlak bij de twaalf gemeenten volop aanwezig is. Dat er nog bij sommige gemeenten geen cultuurnota is ligt in de meeste gevallen gewoon aan de gemeentelijke herindeling. Het schijnt zo te zijn dat een gemeente eerst de boel goed op orde dient te hebben alvorens een cultuurnota het daglicht kan zien.

De OPD vindt dat spreekster een schitterende portefeuille heeft. Dat vindt zij zelf ook, maar soms is het ook erg moeilijk. Doordat het economisch erg goed gaat, leeft het idee dat het ook goed gaat met cultuur. Helaas is dat laatste niet altijd het geval; er is genoeg geld voorhanden maar helaas wordt de cultuur daarbij niet altijd even goed bedacht door het Rijk. Er kan dan ook best wat meer geld naar cultuur. Spreekster vindt dat de provincie op het gebied van cultuur een erg hoge ambitie moet hebben, want het zou erg zijn indien zij zich erbij neer zou leggen dat het nu eenmaal allemaal wat minder is in Drenthe en dat dat zo moet blijven. Spreekster legt zich daar niet bij neer en het college ook niet.

De doelen waaraan het geld dient te worden besteed zijn benoemd en maken dat er juist geen versnipperd beleid ontstaat, maar een meer gericht beleid op het gebied van cultuur. In Hoogeveen bij een project als de kunstcarroussel ontstaat juist geen versnipperd beleid. Indien

kinderen in de derde klas van de middelbare school nog nimmer in de schouwburg zijn geweest, is de provincie niet op de goede weg.

De heer HOEKSTRA merkt op dat hij de zin uit het plan op de eerste pagina heeft geciteerd. Indien de provincie te veel dingen tegelijk wil, zal dat leiden tot versnipperd beleid, diversere groepen en diversere programma's. Daarmee dient de provincie op te passen.

Mevrouw BRINK vindt dat de provincie juist niet zoveel diverse groepen heeft. Zij noemde met name de jongeren, de laagopgeleiden en de allochtonen waarop de provincie beter kan inspelen. Dit vraagt om een diverser aanbod in de provincie en dat vindt zij geen versnipperd beleid. Als er twintig doelgroepen in Drenthe waren geweest en nog veel meer aanbod, zou zij het met de heer Hoekstra eens zijn geweest. In dit geval is zij het echter niet met hem eens.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat de randvoorwaarden in het onderwijs kunnen worden verbeterd, wat zij zou willen omarmen. Aan de andere kant kunnen de scholen met hun budgetfinanciering zelf bepalen waaraan zij de gelden besteden. Als ouders vinden dat het cultuuronderwijs een onvoldoende plaats heeft in de school, is het aan de ouders om met de schoolleiding te zorgen dat dit wel op de agenda komt te staan. Scholen zijn echter zelfsturend in het aantrekken van een extra cultuurpakket buiten datgene wat tot hun takenpakket behoort.

Mevrouw BRINK is het met mevrouw Schipper eens en hoopt dat ouders dit ook zo doen, maar als scholen iets graag willen en er is te weinig geld voor, dient de overheid in samenwerking met gemeenten en culturele instellingen naar een oplossing te zoeken.

De heer Hoekstra heeft het gehad over het RHC. Spreekster probeert dit regionaal historisch centrum vorm te geven door middel van alle partners die daarbij passen. Daar hoort wellicht ook Drentse Toal bij, maar daarover is nog geen besluit gevallen. Als er een RHC wordt opgericht, zal daar natuurlijk geld voor worden vrijgemaakt. Zij hoopt dan ook dat de staten spreekster zullen steunen indien zij hiertoe een voorstel zal doen. Er is maar één criterium dat op het gebied van cultuur wordt aangelegd en dat is kwaliteit. Spreekster vindt dat kinderen in de lagereschoolleeftijd soms dienen te worden geforceerd in het genieten van cultuuruitingen. Zo dienen kinderen naar een museum te gaan, want kinderen dienen de sfeer van een museum op te

snuiven en te voelen. Er dient bij wijze van spreken een suppoost te zijn die zegt dat kinderen niet met hun vingers aan schilderijen mogen komen. Als kinderen dat nog nooit hebben meegemaakt, mag het best zo zijn dat kinderen in het museum hebben gebaald en er niets aan vonden. Zij hebben dan wel een ervaring gehad die zij niet vaak meemaken en die toch indruk maakt en hen tot nadenken aanzet. Het is daarom dat zij ervan is overtuigd dat het goed is dat kinderen naar een museum gaan. Dat geldt ook voor Herinneringscentrum

Westerbork en indien de overheid daar iets aan kan doen, dient de overheid dat niet na te laten en dient dat soms enigszins te worden geforceerd. Voor wat betreft de consequenties van de financiering is in dit stuk duidelijk weergegeven wat de provincie uitgeeft en wat het Rijk daarbij "matcht". Dat de provincie dit geld beschikbaar stelt en dat het Rijk daar hetzelfde bedrag bij doet is uniek, want het is nog niet vaker voorgekomen dat het Rijk f 360.000,-- en de volgende jaren zelfs nog meer ter beschikking stelt, waarbij de provincie zelf kan aangeven wat zij op cultuurgebied belangrijk vindt voor Drenthe. Het is dan ook een unieke kans om hiermee samen met het Ministerie van OCenW, de gemeenten en de culturele instellingen aan de slag te gaan.

Mevrouw DIRKS heeft gevraagd naar de consequenties van de financiering uit het Fonds culturele infrastructuur voor andere zaken met betrekking tot het beleidsterrein van de cultuur. Zij vindt het op zich prima dat dit geld hier naartoe gaat.

Mevrouw BRINK antwoordt dat het geld natuurlijk uit het Fonds culturele infrastructuur komt, maar indien de provincie vindt dat er meer geld beschikbaar dient te komen, moet er een voorstel komen dat er meer geld bij moet. Op dit moment dient de commissie het voorliggende stuk op zijn merites te beschouwen. Het betreft een programma waarvan de inhoud nog dient te worden vastgesteld, maar dat kan worden betaald doordat het Ministerie van OCenW er geld bij doet. Spreekster is daar erg blij mee.

De heer Wendt wil meerdere groepen bereiken en wordt op zijn wenken bediend omdat het een ander diverser aanbod betreft voor een breder en diverser publiek. Spreekster kan zich daarin helemaal vinden en heeft begrepen dat de commissie zich daar ook in kan vinden. Zij is het ermee eens dat kwaliteit het belangrijkste is. Voor wat betreft het toonkunstkoor merkt zij op dat, als de provincie vaststelt dat subsidiëring daarvan hierin past, daar in overleg met de gemeenten

geld voor vrijgemaakt dient te worden, opdat kinderen niet meer naar de passievoorstellingen in Overijssel hoeven. Als ook de gemeenten dit belangrijk vinden, komt dit wel naar voren in de gesprekken die de provincie daarover met de gemeenten zal hebben.

De heer WENDT vraagt of de provincie dan tegen de gemeenten kan zeggen dat deze het toonkunstkoor dienen te subsidiëren.

Mevrouw BRINK antwoordt dat dit niet kan. Wel is er sprake van een interactief proces in die zin dat zowel de provincie als de gemeenten projecten ter subsidiëring kunnen aandragen en in onderling overleg dienen vast te stellen wat zij gezamenlijk wensen te subsidiëren. Het is niet aan de provincie om de gemeenten iets dwingend op te leggen. De gesprekken die op dit vlak worden gevoerd tussen gemeenten en provincie, verlopen prima.

De heer ZOMER vraagt welke partijen er dan allemaal bij de subsidiëring van projecten zijn betrokken.

Mevrouw BRINK antwoordt dat het hier gaat om de provincie, het Rijk en de gemeenten, alsmede de culturele instellingen. De provincie, de gemeenten en de culturele instellingen kunnen met een voorstel komen waarmee zij bij het Ministerie van OCenW aankloppen. Vindt het ministerie dit ook een goed voorstel dan kan de subsidiëring daarvan, inclusief rijks gelden, doorgang vinden.

De heer ZOMER vraagt of de beslissing of iets wel of niet gefinancierd wordt, genomen wordt in Den Haag.

Mevrouw BRINK antwoordt dat dat niet het geval is. Het is zo dat de provincie met haar plan, dat geënt is op typisch Drentse problemen, naar Den Haag zal gaan. Dan moet het al heel gek lopen als dit plan niet past in de ambities van de provincie en het Rijk zoals spreekster die zojuist heeft geschetst.

De heer ZOMER antwoordt dat dit nog niet geheel duidelijk is. Hij vraagt of de gedeputeerde dit kan verduidelijken, ook in relatie met de zin in de beleidsbrief dat de provinciale inzet in het actieprogramma gematcht wordt door het Rijk. Wat wordt er met die term "matchen" bedoeld?

Mevrouw BRINK antwoordt dat matchen misschien wel een vreemd woord is maar dat

ermee wordt bedoeld dat als de provincie f 360.000,-- aan subsidies verstrekt, het Rijk eenzelfde bedrag verstrekt. Met matchen wordt dus bedoeld dat het geld verdubbeld wordt door het Rijk.

Mevrouw DIRKS vraagt of aan die matching ook voorwaarden vastzitten. Zij heeft begrepen dat de provincie matchingsvoorwaarden opstelt ten aanzien van de gemeenten. Is dat vergelijkbaar met de provinciale verhouding tot het Rijk? Hoe reageren gemeenten op de voorwaarden die door de provincie zijn gesteld?

Mevrouw BRINK antwoordt dat het niet zo is dat als een gemeente met een goed plan komt dat f 25.000,-- kost, de provincie dit bedrag op voorhand gaat matchen. De provinciale middelen zijn namelijk ook beperkt. Eerst dient te worden gekeken of het plan van de gemeente in de provinciale ambities past. Spreekster kan daar echter geen blauwdruk van geven. Het is dus niet zo dat de provincie de gemeenten met hun voorstellen matcht, want dan dient de provincie veel meer geld ter beschikking te hebben. Spreekster is het met de heer Wendt eens dat het erg weinig is als grote gemeenten binnen hun ambtelijk apparaat slechts 0,2 fte vrijmaken voor kunst en cultuur. Om daar echter iets aan te kunnen doen dienen partijen hun partijpolitieke paden in de gemeenten te bewandelen. Zelf verkeert zij als gedeputeerde niet in de positie om daar gemeenten op aan te spreken, hoewel zij het wat dit betreft wel met de heer Wendt eens is. De heer Wendt heeft het verder gehad over de Shakespearevoorstellingen. Haar persoonlijke opvatting is dat de Shakespearevoorstellingen wel tot cultuur behoren, terwijl zij "Het Glazen Huis" geen cultuur vindt. De heer Wendt noemde verder twee voorbeelden met betrekking tot "Sterren in Drenthe". Dat is niet zo gegaan zoals spreekster dat graag had gewild, want uit de evaluatie is gebleken dat er fouten zijn gemaakt, hoewel er ook dingen goed zijn gegaan. Er is sprake van een groot aantal zaken die op een andere manier georganiseerd moeten worden. Spreekster vindt dat na één mislukking toch nog het voordeel van de twijfel moet worden gegund aan de organisatie. Een onderdeel wat wel goed gaat is het Landart-project in het Dwingelderveld. Daar gaan ontzettend veel mensen wandelend en fietsend naar toe.

De D66-fractie heeft gevraagd of er ideeën zijn bij de gemeenten. Gebleken is dat er ongelooflijk veel ideeën leven bij gemeenten. In goede samenspraak zullen provincie en gemeenten bepalen wat er gehonoreerd gaat worden. Met

betrekking tot het Culturele Kompas worden de besprekingen met Groningen en Fryslân voortgezet. De noordelijke provincies en de culturele centrumgemeenten Groningen en Leeuwarden trekken dan ook gezamenlijk op naar Den Haag. Het cultuurconvenant is namelijk niet voor niets afgesloten. De provincie Drenthe en de twaalf Drentse gemeenten hebben daarnaast hun eigen culturele programma en dat programma wordt niet in zijn geheel op dat van Groningen en Fryslân afgestemd. Dit culturele programma vormt een kader waarop de provincie kan voortborduren.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat educatie een speerpunt was in het culturele kompas.

Mevrouw LOOMAN heeft een vraag over het leggen van de nadruk op de vraagkant van het culturele veld. Er wordt nu steeds gesproken over de gemeenten, maar dit is toch ook niet de vraagkant. De gemeenten kunnen toch hooguit een doorgeefluik zijn van datgene wat er aan de vraagkant speelt?

Mevrouw BRINK antwoordt dat dit klopt. Over de vaste culturele kortingspas is reeds uitgebreid gesproken en statenbreed - behalve de D66-fractie – waren de fracties het erover eens dat zo'n pas niet de goede manier vormt om mensen tot museum- en schouwburgbezoek aan te zetten. Ook grotere steden die ervaring met zo'n pas hebben komen tot die conclusie.

Mevrouw DURAN vraagt hoe de provincie dan de minder draagkrachtigen naar de schouwburg wil trekken. Moet er dan een speciale voorstelling voor deze mensen worden gegeven?

Mevrouw BRINK antwoordt dat de provincie de minder draagkrachtigen niet de gelegenheid kan bieden om eens een keer gratis naar de schouwburg te gaan. Dat zou niet juist zijn. Wel is het mogelijk om te zorgen dat de toegangsprijzen voor die zaken die de provincie en de gemeenten organiseren, laag zijn. De provincie voert echter geen inkomensbeleid, want dat is aan het Rijk voorbehouden. Daar waar de provincie de mogelijkheden heeft zal worden geprobeerd om voorstellingen niet te duur te laten zijn.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat het probleem met de culturele kortingspas ook was dat de bezitters van zo'n pas als minder draagkrachtig worden geëtiketteerd.

Mevrouw BRINK merkt naar aanleiding van de vraag van D66 naar de dansopleiding op dat zij

contact heeft gehad met de gemeente Assen over de Academie voor Nieuwe Dans. Het betreft hier een hbo-opleiding die goed in het provinciale bestuursprogramma past. De provincie opteert voor meerdere hbo-opleidingen in Drenthe, zodat jongeren hier in Drenthe kunnen blijven studeren. Zij realiseert zich tegelijkertijd dat er niet echt een grote danscultuur is in Drenthe, maar zij wil zich hier toch voor inzetten. Het betreft echter niet iets dat de provincie direct aangaat, maar de gemeenten. Daar waar spreekster iets kan doen zal zij dat niet laten.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat zij zich nogal stoort aan alle nieuwe bezems van de staatssecretaris. Aan de ene kant wordt er van alles afgebroken, zoals bijvoorbeeld de theatervooropleiding, waar ook veel jongeren gebruik van maken, terwijl aan de andere kant weer iets nieuws moet komen. Dit kost alleen maar energie en geld en persoonlijk ziet zij daar het nut niet van in.

Mevrouw BRINK antwoordt dat zij het in grote lijnen wel met mevrouw Schipper eens is, maar dat dit vooral het rijksbeleid betreft. Daar waar het anders kan zal de provincie Drenthe dat niet nalaten.

TWEEDE TERMIJN

Mevrouw DURAN vindt het financiële verhaal nog steeds het belangrijkste. Voordat zij een krediet beschikbaar wil stellen dient dit te passen binnen de herijking van het beleid. Dat laatste is voor haar een randvoorwaarde.

Mevrouw BRINK antwoordt dat zij het op dit punt eens is met mevrouw Duran. Het gaat echter om extra geld, in de zin dat de provinciale middelen worden gematched door het Rijk.

Mevrouw DURAN merkt op dat de provincie ook behoorlijke bedragen ter beschikking stelt, los van de vraag of die nu door het Rijk worden gematched of niet. Als er dan projecten of voorstellen worden ingediend die niet binnen het provinciaal beleid passen omdat de provincie andere keuzes heeft gemaakt, dienen die projecten niet gesubsidieerd te worden. De provincie dient immers prioriteiten te stellen en daarvoor wordt het beleid gehierijkt. De provincie kan ten slotte niet alles subsidiëren.

De heer WENDT merkt op dat de gedeputeerde heeft gesproken over digitalisering van het aanbod via Internet. Gelet op de tweedeling in de samenleving vraagt hij voor welke groep die

digitalisering eigenlijk bestemd is? Voor de groep die de provincie juist wil bereiken? Komt er dan op ieder asielzoekerscentrum een Internetvoorziening?

In het begin van het verhaal van de gedeputeerde heeft zij toegezegd om met praktische voorbeelden te komen. Deze heeft hij nog niet gehoord.

Mevrouw DIRKS merkt op dat voor haar in het actieprogramma de bereikbaarheid centraal stond als instrument om Drents maatwerk te kunnen leveren. Nu wordt het te veel een discussie over het activiteitenprogramma en zo heeft zij dit zeker niet gezien. Zij heeft dit vooral gezien als een instrument ter verbetering van de bereikbaarheid en dat onderstreept zij nogmaals. Ook vindt zij het jammer dat er termen worden genoemd als het geforceerd laten kennismaken met kunst en cultuur, terwijl het juist de bedoeling is om mensen kennis te laten maken met cultuurvormen die zij van huis uit niet gewend zijn. Zo heeft zij in haar praktijk als huiswerkbegeleidster van woonwagenkinderen gezien dat deze kinderen onder begeleiding van hun ouders hebben kennism gemaakt met schouwburg, theater en museum. Hoewel deze kinderen daar nooit om hebben gevraagd, blijkt het wel dat deze kinderen in het vervolg vaker naar een museum toegaan. Indien hierop de term "forceren" wordt losgelaten, vindt zij dat een negatieve bijklank hebben. Zij wacht af wat er verder uit het actieprogramma voortvloeit. Ter verbetering van de bereikbaarheid zijn de gemeenten als lokale volksvertegenwoordigers van groot belang. De contacten met de gemeenten en de standpunten ten aanzien van de matchingsvoorwaarden vindt zij van groot belang, aangezien daar de bereikbaarheid een centrale rol speelt. Gemeenten dienen ten slotte op de hoogte te zijn wat er in de eigen gemeente op cultureel gebied leeft. Ten aanzien van de financiering merkt zij op dat indien door deze vorm van cofinanciering knelpunten ontstaan omdat een extra beslag wordt gedaan op het provinciale krediet Culturele infrastructuur, er extra aanvullende financiering gevonden dient te worden.

De heer HOEKSTRA dankt de gedeputeerde voor de heldere uitleg. Spreker heeft de term "forceren" in zijn betoog gebruikt, maar heeft ook gezegd dat jongeren kennis kunnen maken met de schouwburg, het theater en het museum via het onderwijs. Zelf zit hij ook in het onderwijs en heeft dit ook gedaan met zijn leerlingen. Met het forceren van jongeren bedoelde hij te zeggen dat het heel er moeilijk is om tieners en twintigers te

bereiken op het moment dat zij van school af zijn en aan het werk gaan. Op dat moment zijn zij met heel andere zaken bezig en deze groepen dienen dan ook niet geforceerd te worden tot schouwburg- en museumbezoek.

Het college wil met name de lager opgeleiden betrekken bij de cultuur. Daar is spreker ook een voorstander van. Hij vraagt zich af hoe dit ingevuld moet worden, want als het gaat om een project als Dwingelderveld, waar omgekeerd in het zand geplaatste boomstronken als kunst worden aangemerkt, zal daar niet bij iedereen evenveel waardering voor bestaan. Verder had hij graag in het actieprogramma gezien wat de kosten zijn van de diverse projecten, want wat dat betreft weet hij niet waar hij aan toe is. Hij sluit zich dan ook aan bij mevrouw Duran als zij zegt dat het nu moeilijk is om een afweging te maken omdat het kostenplaatje ontbreekt.

De heer ZOMER merkt op dat in de eerste termijn mevrouw Duran de relatie tussen de financiering en de evaluatie- en herijking van het welzijnsbeleid heeft gelegd. Hij ondersteunt mevrouw Duran daarin. Wat minder gelukkig is hij met de opmerkingen over de minima. Helaas is deze groep de laatste jaren alleen maar groter geworden en wellicht is er ook voor D66 nog een taak om daar op rijksniveau iets aan te doen. Mevrouw Brink had een gloedvol betoog en sprak over staatssecretaris Van der Ploeg alsof het de paus was. Nu is het gelukkig zo dat niet alle katholieken zich iets van de paus aantrekken en spreker denkt dat de provincie dat ook moet doen. Er zijn best goede elementen aan te wijzen in het cultuurbeleid van Van der Ploeg, maar aan de andere kant heeft Van der Ploeg ook veel verworvenheden ter discussie gesteld waarvoor onze oudere landgenoten zich hebben ingezet. Met name mevrouw Looman heeft gezegd dat er nu alleen maar een principebesluit wordt genomen. Spreker wijst er echter op dat het ontwerpbesluit zoals dat voorligt keihard zegt dat in de jaren 2001 tot en met 2004 vanuit provinciale middelen een kleine f 2 miljoen ter beschikking wordt gesteld voor dit doel. Dat dienen de staten goed te beseffen. Ook al wordt de provinciale inzet gematcht door het Rijk, het geld dient nu wel beschikbaar te worden gesteld. Voor wat betreft de doelgroepen zijn diverse keren de jongeren genoemd. Spreker vindt dat prima maar herinnert wel aan het feit dat de samenstelling van de bevolking in Drenthe zo is dat de groep ouderen, die nog steeds de grootste groep vormen, alleen maar groter wordt. Ook aan de ouderen dient binnen dit hele verhaal dan ook de nodige aandacht te worden besteed. Van de gedeputeerde heeft hij verder nog geen

opmerking gehoord over het voorliggende stuk als referentiekader voor de toetsing.

Zoals het besluit is geformuleerd stellen de staten met dit besluit het geld beschikbaar. Hij vraagt of er nu niet beter kan worden besloten om alvast geld te reserveren en pas tot de definitieve uitgave van het geld te beslissen wanneer er concretere zaken voorliggen dan nu het geval is.

De heer VAN DER SCHOOT heeft alle lof en waardering voor de verdediging van mevrouw Brink. Hij houdt van bevlogenheid in de politiek. Niettemin gaat het hier over het voorstel tot het ontwerpen, uitvoeren en prioriteit stellen van een actieprogramma cultuurbereik. Als dat wordt gedaan, heeft de discussie van deze morgen ook zin gehad, want dan betekent het ook dat de commissie dit wil. Dat betekent ook dat de besluitvorming in die zin dient te worden aangepast, want de staten willen dan iets ontwerpen, uitvoeren en er prioriteiten bij stellen. Pas dan kan er met het matchen worden gematst en kan er het nodige aan worden gedaan. Mevrouw Brink heeft voorts gesteld dat kwaliteit voorop dient te staan en dat is feitelijk alleen maar mogelijk indien een onderzoek wordt gedaan naar vraag en aanbod en deze twee worden samengebracht, want alleen dan kan er daadwerkelijk worden getoetst.

Er is gesproken over ouderen, maar natuurlijk zijn er ook veertigplussers die het geld gierend op hun girorekening krijgen. Toch zijn er ook mensen bij wie dit niet zo gaat en hun aantal wordt steeds groter. Het is ook een vorm van cultuur wanneer over die mensen wordt gesproken en daar prioriteit aan wordt gegeven. Het actieprogramma dient zich dan ook te richten op de categorie ouderen die niet met een rijkelijk gevulde beurs is gezegend, maar die toch kennis wil nemen van een bepaald cultureel aanbod.

Mevrouw SCHIPPER complimenteert mevrouw Brink om haar bevlogenheid. Mevrouw Brink heeft duidelijk gemaakt welke beslissing de staten nu moeten nemen en zij vertrouwt erop dat mevrouw Brink diezelfde bevlogenheid naar gemeenten toe uitdraagt. Over datgene waarover nu besloten moet gaan worden sluit zij zich aan bij het CDA en de Ouderenpartij. De formulering van het besluit moet nader gepreciseerd worden. Zij vindt het jammer dat het voorliggende stuk actieprogramma heet, want dat is tamelijk versluisend. In het actieprogramma verwacht zij concrete projecten, inclusief bedragen en dergelijke. Wat zij ook verwacht van een actieprogramma is dat duidelijk wordt wat de projectleider en de overhead kosten en wat er aan de concrete realisatie van

programma's wordt besteed. In haar eerste termijn heeft zij een opmerking gemaakt over het beslag dat er op het reguliere budget wordt gelegd en dat dit tegenstrijdig is met wat er gezegd is over het tussenjaar. Wat overblijft is dat in dit stuk toch op een bepaalde manier een voorschot wordt genomen op de keuzes die in de herijking dienen te worden gemaakt. Die keuzes dient de politiek echter als eerste te maken.

Mevrouw LOOMAN is het eens met de manier waarop nu besluitvorming tot stand is gebracht. Spreekster is het niet met mevrouw Schipper eens dat alle ouders de zin inzien van het cultuuraanbod op scholen. Soms moeten onderwijzers en leerkrachten ouders leren daar de zin van in te laten zien. Dat gebeurt vooral doordat kinderen enthousiast thuishouden. Verder merkt zij naar aanleiding van de inbreng van de Ouderenpartij op dat het bij het bereiken van de bevolking met cultuuraanbod ook de ouderen daarin moeten worden meegenomen. Spreekster neemt aan dat de minder kapitaalkrachtige ouderen deel uitmaken van de groep niet- of laaggeschoolde personen. Daarnaast is er een groep van hooggeschoolden die vaak uit zichzelf al allerlei cultuuruitingen opzoeken.

De heer ZOMER vraagt of de gedeputeerde kan uitleggen hoe de positie van Emmen als stad die rechtstreeks van het Rijk geld ontvangt, zich verhoudt in dit geheel van financiering.

Mevrouw BRINK antwoordt dat het voorliggende actieprogramma past in de herijking van het cultuur- en welzijnsbeleid. Op 15 december 2000 dient het Drentse plan, net als de plannen van de overige provincies, te worden ingeleverd bij de staatssecretaris. Het een loopt soms naast het ander en bovendien ook nog vaak door elkaar heen.

De heer Wendt refereert aan het feit dat niet ieder kind een computer heeft. Dat is waar, maar de databank dient dan ook via Internet, dat ook op scholen is te raadplegen, beschikbaar te komen. Op die manier kunnen kinderen via de computer op school achterhalen wat er te doen is in Drenthe.

Zij kan zich vinden in wat mevrouw Dirks heeft gezegd over bereikbaarheid. Voor wat betreft de term "forceren" zou wellicht beter de term "het op de weg zetten van" kunnen worden gebruikt. Voor wat betreft de opmerkingen over de beelden in Dwingelderveld van bijvoorbeeld ontbladerende bomen; het is nu eenmaal zo dat wat de een als kunst- of cultuuruiting wel mooi vindt, door de ander wordt verafschuwde.

De nadere invulling van dit actieprogramma volgt nog samen met de Najaarsnota. Naar aanleiding van de opmerkingen van de heer Zomer merkt spreekster op dat Rick van der Ploeg voor haar geen paus is. Zij heeft tot driemaal toe de staatssecretaris duidelijk proberen te maken hoe moeilijk het is om kinderen naar het Herinneringscentrum in Westerbork en het Drents Museum te krijgen en in dat kader vindt zij het alleen maar jammer dat de staatssecretaris niet wat vaker in Drenthe komt, maar zich meestentijds beweegt in de Randstad waar alle cultuuruitingen makkelijk bereikbaar zijn. Dat is altijd weer de discussie die zij met Van der Ploeg voert en in die zin is hij zeker geen paus voor haar. Voor wat betreft de opmerkingen over de ouderen merkt zij op dat als het college vindt dat de speerpunten bij de jongeren en de allochtonen liggen, dat niet betekent dat de ouderen worden vergeten. Voor wat betreft de toetsing en het referentiekader antwoordt zij dat op dit moment de financiën aan de orde zijn en dat de inhoud pas bij de Najaarsnota aan de orde zal komen. Op dat moment kan er ook pas worden getoetst. Bij de Najaarsnota zal zij dan ook met concrete voorbeelden komen naar aanleiding van de gesprekken die zij heeft gevoerd met de verschillende gemeenten.

Uit gesprekken met verschillende gemeenten is nu al naar voren gekomen dat er aandacht dient te worden geschonken aan cultuureducatie in het basisonderwijs, zoals bijvoorbeeld het Kunstmenu. Dat is een project dat in samenwerking met K&C totstandkomt. Alle kinderen in alle gemeenten zouden op die manier in aanraking moeten komen met kunst. Een ander punt van aandacht dat de gemeenten naar voren brachten is de digitale informatievoorziening. Gemeenten hebben bijvoorbeeld behoefte aan een overzichtelijke informatiestructuur, zodat met één druk op de knop valt te zien wat het cultuuraanbod is. Verder is een punt van aandacht de vervoersproblematiek. Een ander punt betrof natuur en cultuur. De gemeenten vragen naar aanleiding van de beeldtentoonstelling in Dwingelderveld om meerdere van dergelijke combinaties te leggen. Gemeenten willen dus meer mogelijkheden om cultuur met natuur te verbinden. Verder refereerden de gemeenten aan de audiovisuele collecties die zouden moeten worden verzameld en samengebracht. Deze collecties worden heel slecht bewaard en met de heer Haar, een vroegere medewerker van Radio Drenthe, is de provincie in gesprek om te kijken hoe dit het beste bewaard kan worden. Daarbij werkt de provincie ook samen met de andere noordelijke provincies. Daarnaast is het voorstel

met betrekking een vlakkevloertheater ook iets dat door de gemeenten naar voren is gebracht. De VOORZITTER concludeert dat de discussie ten aanzien van dit statenstuk zal worden voortgezet in de vergadering van provinciale staten, zodat het statenstuk de status van B-stuk blijft houden.

(De voorzitter schorst de vergadering van 12.00 uur tot 12.05 uur. Mevrouw Brink verlaat de vergadering.)

9. Statcommissiestuk van 2 augustus 2000, kenmerk 29/6.30/2000004982, Subsidiering projecten in kader van activiteiten zorg en algemeen welzijnsbeleid

Mevrouw DE VRIES merkt met betrekking tot Masiun op dat zij tot aan een kwartier voor aanvang van deze vergadering nog hoopte de commissie helderheid te kunnen verschaffen over de voorgenomen fusie van Masiun met het CAD. Dat lukt echter nog niet. Dat betekent wel dat zij vraagt om besluitvorming rondom het project, zoals het hier is omschreven, op te schorten en het in de volgende vergadering opnieuw aan de orde te stellen.

Mevrouw WESTERKAMP merkt op dat het erg goed is dat er ten behoeve van de jeugdzorg een onderzoeksnetwerk in Drenthe wordt opgezet, maar gelet op alle vragen die beantwoord worden en het project zelf, wil zij weten of deze subsidie niet binnen het normale werkgebied van de jeugdzorg valt. Het is natuurlijk geen eenmalige subsidie, want dit soort onderzoek loopt niet alleen dit jaar, maar ook de komende jaren door. Hoe ziet de gedeputeerde deze subsidie in het perspectief van de wat langere termijn?

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vindt het Drents onderzoeksnetwerk voor de jeugdzorg op zich geen verkeerd project. Spreekster heeft echter ook wel eens onderzoeken gezien van STAMM met betrekking tot de jeugdzorg. Dat doet STAMM nu niet meer en haar vraag is dan ook of de subsidie aan STAMM voor het onderzoek naar jeugdzorg dan niet beter vrijgemaakt kan worden voor dit onderzoeksproject, mede gezien de hoge bedragen die de instellingen voor de jeugdzorg hier zelf in willen steken, wat weer ten koste zal gaan van de daadwerkelijke jeugdzorg. Een en ander wordt ingebed in de bestaande bekostigingskaders en zal door de uitvoeringsorganisaties zelf gefinancierd worden. Zij vraagt of dit de onafhankelijkheid van het

onderzoek wel ten goede komt. Is het niet verstandiger het onderzoek uit te besteden aan onafhankelijke instellingen?

De heer VAN DER SCHOOT spreekt zijn waardering uit voor de onderzoeksaanpak van de WOJD. De WOJD richt zich door de opzet van een DOJ met name op de zorgbehoefte en het aanbod dat daaraan gekoppeld dient te worden en daar heeft hij veel waardering voor.

Mevrouw KEMPE spreekt tevens haar waardering uit voor de aanpak van de WOJD bij de opzet van een DOJ. Als zij het voorliggende stuk doorleest spreekt daar wel een erg hoog ambitieniveau uit. Op pagina 4 staat dat de WOJD ook nog de nodige aanvullende financiering voor het project dient te vinden en dat is een erg belangrijke bepaling.

Mevrouw VAN DIJK heeft om de nodige uitleg gevraagd van dit project aan iemand die betrokken is bij jeugdzorg en deze persoon was buitengewoon enthousiast over het project. Wat zij belangrijk vindt aan het onderzoek is dat dit zich met name richt op langetermijneffecten bij de kinderen aan wie de zorg geboden wordt. Daar is zij zeer positief over.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat beide projecten sowieso binnen de criteria van het Fonds zorg vallen. Met name het project van de WOJD draagt bij aan datgene wat de provincie met de Regiovisie jeugdzorg voor ogen heeft, namelijk het kunnen duiden waarom de provincie een bepaalde kant op gaat met de jeugdzorg en welke doelgroep daarbij bereikt wordt. Dit is de reden dat de provincie in dit project toch iets meer steekt dan de f 50.000,- die daar normaal gesproken voor staat. De CDA-fractie heeft gevraagd naar het budget. In dit geval gaat het om het budget voor de jeugdhulpverlening en dit is bestemd voor het uitvoerend werk in de eigen sector. Kijkend naar de partners die bij de integrale zorgprogramma's zijn betrokken, dan gaat het om de jeugd-GGZ-instellingen en instellingen voor de zorg aan licht verstandelijk gehandicapten. Dit project is dan ook sectoroverstijgend en dat betekent dat hiervoor uit de specifieke doeluitkering geen geld kan worden gehaald. Hiervoor is dan ook een aanvraag ingediend bij het Fonds zorg en voor een aantal andere zaken is aanvullende financiering gevraagd. Die aanvullende financiering vanuit andere sectoren is ook inmiddels rond. Met betrekking tot de vraag naar de onafhankelijkheid van het onderzoek antwoordt

spreekster dat het feit dat er een onderzoeksleider wordt aangesteld, betekent dat het om iemand gaat die los staat van de instellingen. Dat garandeert de onafhankelijkheid van het onderzoek. De financiering van het project op de langere termijn zal via de budgetten van de instellingen gaan en in het reguliere werk worden meegenomen. De aanvullende bijdrage voor twee jaar uit het Fonds zorg is om de eerste initiële aanloopkosten van het project te dekken.

10. Sluiting

De VOORZITTER sluit de vergadering om 12.15 uur.

HW

TOEZEGGINGEN: geen.